

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416210929
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4416210929.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobkyne: R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, XXX XX P., proti žalovaným: 1/ E.. R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. oslobodenia XX, XXX XX T., 2/ D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. T. XXX, a 3/ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, o vylúčení veci z exekúcie, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/238/2016-221 zo dňa 28.10.2019 rozhodol

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v II. výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému 3/ **p o t v r d z u j e** .
Žalovanému 3/ priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie a žalovaným 1/, 3/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 144, § 145 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“). Uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vylúčenia veci (motorového vozidla) z exekúcie. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 4C/238/2016-143 zo dňa 02.10.2017 v spojení s doplnčiacim rozsudkom č. k. 4C/238/2016-151 zo dňa 10.10.2017 tak, že žalobe voči žalovaným 1/, 2/ vyhovel a konanie vo vzťahu k žalovanému 3/ zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby. Voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný 1/ a voči rozhodnutiu len v časti trov konania podal odvolanie aj žalovaný 3/. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 12Co/52/2018-187 zo dňa 29.03.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku, týkajúcom sa vylúčenia veci z exekúcie a v III. výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovaným 1/ a 3/ zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Voči žalovanej 2/, D. G., nadobudol rozsudok právoplatnosť.

2. Písomným podaním zo dňa 24.09.2019 zobrala žalobkyňa žalobu späť a žiadala konanie zastaviť. Zároveň žiadala, aby súd nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný 3/ žiadal priznať nárok na náhradu trov konania, pretože ho žalobkyňa pred podaním žaloby nevyzvala na odblokovanie motorového vozidla a o blokácii vozidla sa dozvedel až po podaní žaloby. Uviedol, že ak by ho žalobkyňa vyzvala na odblokovanie motorového vozidla, nedošlo by k súdnemu sporu a ani k vynaloženiu nákladov na konanie.

4. Na základe späťvzatia žaloby a súhlasu žalovaného 1/ so zastavením konania súd konanie zastavil a žalovaným 1/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %, pretože zastavenie konania zavinila práve žalobkyňa.

5. Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému 3/ podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala napadnutý výrok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo zmeniť a priznať jej nárok na náhradu trov konania jej voči žalovanému 3/. Namietala nesprávne právne posúdenie veci. Uviedla, že o blokácii vozidla v prospech žalovaného 3/ sa dozvedela až listom Okresného súdu zo dňa 20.01.2017, na základe toho navrhla jeho príbratie do konania a nevyzvala ho na mimosúdne vyriešenie veci. Urobila tak na základe predchádzajúcich skúseností po neúspešnom pokuse o mimosúdne vyriešenie veci so žalovaným 1/. Tvrdenie žalovaného 3/, že po predžalobnej výzve by bol vozidlo odblokoval, ostáva len v teoretickej rovine. V čase keď navrhla jeho príbratie do konania, bol návrh voči nemu dôvodný. Zo žiadneho právneho predpisu jej nevyplývala povinnosť mimosúdne vyzývať žalovaného na odblokovanie vozidla. Keďže žalovaný 3/ dobrovoľne požiadal súdneho exekútora o zrušenie blokácie motorového vozidla, uznal dôvodnosť jej žaloby. Zastavenie konania voči nemu neznamená jeho úspech vo veci. Práve naopak, úspech vo veci mala ona, keďže žalovaný 3/ po jeho príbratí do konania požiadal o odblokovanie vozidla. Namietala aj účelnosť trov vynaložených žalovaným 3/, pretože si bol vedomý dôvodnosti žaloby, a preto inicioval aj zrušenie blokácie vozidla. Tiež z vyjadrenia z 19.05.2017 mu musel byť známy jej postoj, že žalobu v prípade zrušenia blokácie zoberie späť. Poukázala na skutočnosť, že v rámci vyjadrenia k odvolaniu žalovaného 3/ navrhla nepriznať žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa videla v tom, že žalovaného 3/ žalovala len z dôvodu, že už prebiehalo konanie a žalovaný až počas tohto konania pristúpil k exekúcii svojej pohľadávky a až po jeho príbratí do konania požiadal o zrušenie blokácie vozidla. Poukázala aj na jej vyšší vek 57 rokov a zárobok cca 374 eur netto, pričom žalovaný 3/ je veľkou obchodnou spoločnosťou, ktorá musí bežne znášať podnikateľské riziko. Súd podľa nej vychádzal striktnie formálne z ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, pričom vôbec nezohľadnil skutočnosť, že príbratie žalovaného 3/ bolo dôvodné a on de facto uznal jej nárok, keď svojím konaním naplnil účel, ktorý žalobou sledovala. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby.

6. Žalovaný 1/ uviedol, že odvolanie síce formálne smeruje voči celému výroku II. uznesenia, obsahovo však smeruje iba voči tej časti výroku, ktorou bol priznaný nárok na náhradu trov konania žalovanému 3/. Preto povinnosť nahradiť jeho trov konania nie je odvolaním žalobkyne dotknutá.

7. Žalovaný 3/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý výrok o trovách konania ako vecne správny potvrdiť. Namietal, že žalobkyňa ho pred podaním žaloby nevyzvala na odblokovanie vozidla, čím by predišla súdnemu sporu a aj navyšovaniu trov konania. Tvrdenia žalobkyne, že jej zo žiadneho predpisu nevyplýva povinnosť mimosúdne vyzvať žalovaného pred podaním žaloby, je absurdná; mala totiž konať s rozvahou pred rozhodnutím príbrať ho do konania. V prípade, že ho navrhla príbrať do konania bez predchádzajúcej snahy vyriešiť vec mimosúdne, musí niesť za svoje rozhodnutie aj zodpovednosť. Nerozvážnosť konania žalobkyne nemôže ísť na jeho ťarchu a už vôbec nie je jeho povinnosťou znášať „podnikateľské riziko“, ako sa žalobkyňa domnieva. Polemizovanie žalobkyne o tom, čo by on spravil, keby iniciovala mimosúdne riešenie veci, nie je na mieste. Argumentácia žalobkyne, ktorou poukázala na odbornú literatúru, je nesprávna, lebo sa vzťahuje na prípad, keď si je dlžník vedomý svojho dlhu. U neho však nešlo o povinnosť voči žalobkyne, a teda nemohol vedieť o uplatňovanom práve žalobkyne. Dozvedel sa o ňom až z uznesenia súdu, ktorým bol vyzvaný, aby sa vyjadril k žalobe. Následne začal vo veci konať a požiadal súdneho exekútora o bezodkladné odblokovanie vozidla, na základe čoho vzala žalobkyňa voči nemu žalobu späť. Poukázal aj na odbornú literatúru, v ktorej sa uvádza, že „Zásada úspechu sa vzťahuje aj na konania, keď súd rozhoduje o spôsobe vyporiadania, napr. spoluvlastníctva alebo bezpodielového spoluvlastníctva. Je to tak preto, že strana v spore neúspešná mohla súdnemu konaniu predísť tým, že by sa sama dohodla na vypoříadání. Druhá strana bude potom škodná tým, že trvala na tom, aby vo veci rozhodol súd, čím nielen sebe, ale aj protistrane spôsobila súdne trový“.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozhodujúci o podanom odvolaní žalobkyne uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému 3/ podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Uznesenie v ostatných výrokoch v dôsledku absencie odvolania nadobudlo právoplatnosť (§ 226, § 234 ods. 2 CSP).

9. Podľa obsahu spisu žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 27.06.2016 domáhala voči žalovanému 1/ vylúčenia veci - motorového vozidla - z exekúcie. Podaním zo dňa 07.03.2017 navrhla, aby súd na strane žalovaných pribral do konania aj žalovaného 3/, a o tomto návrhu súd rozhodol uznesením č. k. 4C/238/2016-60 zo dňa 21.03.2017. Potom uznesením č. k. 4C/238/216-62 zo dňa 22.03.2017 súd vyzval žalovaného 3/ na vyjadrenie k žalobe. Žalovaný 3/ sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 13.04.2017 s tým, že na základe žaloby doručenej mu 28.03.2017 požiadal súdneho exekútora o bezodkladné odblokovanie vozidla. V reakcii na to žalobkyňa podaním zo dňa 18.09.2017 vzala žalobu voči žalovanému 3/ späť.

10. Vo všeobecnosti platí, že o náhrade trov konania rozhoduje súd na základe pomeru úspechu strany v spore. Túto zásadu dopĺňa zásada zodpovednosti za zavinenie. Ak jedna procesná strana zavini zastavenie konania, vzniká jej povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. V súvislosti so zastavením konania sa zavinenie posudzuje len z procesného hľadiska, a nie podľa ustanovení hmotného práva, lebo potom by šlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej a súd by sa po zastavení konania ďalej zaoberal tým, či nárok bol uplatnený dôvodne. Výrok predmetného uznesenia o zastavení konania v dôsledku absencie podaného odvolania je právoplatný, a tak z procesného hľadiska bol daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavini zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Predpokladom pre vyslovenie nároku na náhradu trov konania žalobcovi je vo všeobecnosti správanie sa žalovanej strany, pre ktoré sa stala žaloba bezdôvodná.

11. Odvolací súd po prejednaní odvolania žalobkyne v tejto veci zhodne so súdom prvej inštancie ustálil, že pri posudzovaní dôvodu späťvzatia žaloby výlučne z procesného hľadiska a s ohľadom na obsah spisu bol daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, a teda na rozhodnutie o povinnosti náhrady trov konania stranou, ktorá zavini zastavenie konania, protistrane. V predmetnom spore žalobkyňa vzala žalobu späť po tom, čo žalovaný 3/ pristúpil k zrušeniu blokácie vozidla. Žalobkyňa pribratím žalovaného 3/ do konania fakticky dosiahla to, čoho sa žalobou dožadovala. Dôležitým vzhladom na posúdenie zavinenia zastavenia konania však je to, že žalovaný nemohol mať žiadnu vedomosť o existencii nároku žalobkyne, čo znamená, že on ani skôr, než bol pribratý do konania, plniť nemohol. Mohol tak urobiť len vtedy, keby bol žalobkyňou pred samotným návrhom žalobkyne o jeho pribratí do konania na strane žalovaného vyzvaný, aby vozidlo odblokoval. Žalobkyňa ho však pred podaním návrhu na pribratie do konania ani nekontaktovala, a teda sa nesnažila predísť jeho pribratiu ako ďalšej strany do konania. Je pravdou, že povinnosť výzvy na mimosúdne vyriešenie veci pred podaním žaloby nevyplyva zo žiadneho predpisu, no táto okolnosť môže mať vo všeobecnosti vplyv na posúdenie, či dané rozhodnutie súdu zodpovedá aj požiadavke spravodlivosti v zmysle čl. 2 CSP. Žalovaný v tomto prípade o požiadavke žalobkyne nevedel a hneď po tom, ako sa o nej dozvedel, jej aj vyhovel. Možno teda s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že aj pri mimosúdnej výzve žalobkyne voči žalovanému 3/ by jej bol vyhovel. Je teda na žalobkyňu, aby znášala trovy konania, ktorým sa mohlo v danom prípade predísť. Je vo všeobecnosti žiaduce, aby sa pred podaním žaloby na súd žalobca pokúsil riešiť vec dohodou, čím možno predísť zbytočným trovám, ktoré v konaní pred súdom vznikajú. Z toho hľadiska je irelevantné tvrdenie žalobkyne, že sa už viedlo konanie voči žalovanému 1/, s ktorým sa mimosúdne nedohodla.

12. Z uvedených dôvodov bolo treba zavinenie zastavenia konania z procesného hľadiska pričítať žalobkyňu, ktorá mohla vynaloženiu nákladov na trovy právneho zastúpenia žalovaného 3/ predísť tým, že by ho pred jeho pribratím do konania vyzvala na mimosúdne vyriešenie veci.

13. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa sa prihliada v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery strán sporu a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na druhú stranu sporu, teda na toho, komu budú trovy konania zaplatené. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, a aj postoj strán v priebehu konania, prípadne iné okolnosti (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 5/2006). V tomto prípade odvolací súd konštatoval, že tu nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhrada trov konania žalovanému 3/ nemala byť priznaná. Skutočnosť, na ktoré poukazovala žalobkyňa v podaní o späťvzati žaloby ako aj v odvolaní, nie sú takými skutočnosťami, ktoré by mohli byť vyhodnotené ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania protistrane. To, že žalobkyňa považovala za nadbytočné mimosúdne vyzývať žalovaného 3/ na plnenie pred tým ako ho navrhla pribrať

do konania, nemôže založiť dôvod na nepriznanie náhrady trov konania žalovanému 3/. Žalobkyňa poukazovala na svoje nízke príjmy, ktoré však nijako nepreukázala, a okrem výšky príjmu neuviedla, aké sú jej majetkové, osobné a ďalšie pomery, či žije sama alebo s inou osobou v spoločnej domácnosti, aké sú jej výdavky na domácnosť a podobne. Len s poukazom na výšku jej príjmu odvolací súd nemohol posúdiť dopad rozhodnutia na jej majetkové pomery.

14. Na základe uvedeného odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobkyne voči uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému 3/ za opodstatnené, a tak uznesenie v tejto časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. V odvolacom konaní bol žalovaný 3/ úspešný, preto podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP má právo na náhradu trov vynaložených v tomto štádiu konania. Odvolací súd rozhodol tak, že ich náhradu v zmysle § 396 ods. 1 CSP priznal úspešnému žalovanému 3/ v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací žalobu) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).